

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:24
מוצאי י"ט ראשון.....8:54
שיעורים כסדרן
נ"ד.....דברי הימים-א' כ"א
בבל.....בכורות ג'
ירושלמי.....תרומו' מ"ה
תוספתא.....שבת פרק ה'
רמב"ם.....שגגות ט"ו

שעה 8, גליון 32 (302)

יום טוב פסח, שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

קיינ ברעקל חמץ

דער אר"י הקדוש זאגט אז ווער עס געבט אכטונג
נישט צו עסן חס ושלום קיינ ברעקל חמץ במשך דעם
גאנצן יום טוב פסח, קען ער זיין פארזיכערט אז ער
וועט זיין אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.
מענטשן פרעגן אויף דעם א שווערע קשיא, מיר זענען
דאך ווי שטארק אידישע קינדער געבן אכטונג נישט
צו האבן קיינ ברעקל חמץ אין שטוב; מען ארבעט
שווער, מען רייניגט און מען זויבערט, און עס איז
ממש נישט מעגליך בדרך הטבע אז עס זאל נאך
בלייבן ביי א איד א שטיקל חמץ אום פסח; און פון
דעסט וועגן זעט מען אז נישט יעדער איז זוכה צו די
גרויסע הבטחה, ליידער פאלט מען יא דורך מיט
עבירות אינמיטן די יאר.

דער תירוץ אויף דעם איז אז ווען א איד זאל זיך
<<<<<<

זיך פרייען מיט די הייליגע מצות

אינגמאל האט דער הייליגער רבי געהאלפן א מצוה אין האנט און געזאגט: "אז מען
האלט א מצוה אין די האנט, האלט מען גאט אין די האנט". מען דארף זיין זייער
פרייליך אז מען איז זוכה צו עסן די הייליגע מצוה אום פסח. דער הייליגער צדיק הרה"ק
רבי לוי יצחק מבארדימשוב ז"ע פלעגט קושן די מצות ווייל ער האט אזוי שטארק ליב
געהאט די הייליגע מצוה און איז געווען אזוי פרייליך דערמיט. און אזוי ברענגט דער
ש"ל"ה הקדוש (מסכת פסחים, באר היטב א"ח סימן תע"ז ס"ק א) אז ערליכע אידן פלעגן קושן די
הייליגע מצות.

אין זוהר הקדוש (פרשת בא דף מ"א) ווערן די מצות אנגערופן "מבצלא דמהימנותא" -
א מאכל פון אמונה. מיט יעדע שטיקל מצוה וואס א איד עסט, גייט אריין אין אים
אמונה. פארנואס עסט מען דען מצוה? נאר ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן,
קומט אים אז דאס איז איין שטיק אמונה. אין אן אנדער פלאץ אין זוהר הקדוש (פרשת
תצוה דף קפ"ג:) רופט ער אן די מצות "מבצלא דאסתא" - א מאכל פון רפואה. דאס עסן
די הייליגע מצוה ברענגט א רפואה אויפן מענטש. סיי א רפואה ברוחניות און סיי א
רפואה בגשמיות.

קומט אים אז ווען א איד איז זוכה צו עסן די הייליגע מצוה ווערט ער אויסגענואשן
אינגאנצן פון איבערווייניג און פון אינדרויסן; ער פארקומט א לויבערע און היינע אמונה,
און ווערט אויסגעהיילט פון אלע סארט קרענק פיזיש און גייסטיש, ברוחניות און
בגשמיות.

דער אמת איז אז די צוויי זאכן, אמונה און רפואה, גייען אינאיינעם. דער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה') אז אלע קרענק וואס א מענטש לייזט קומט נאר ווייל ער
האט נישט קיין אמונה. דאס איז ביי יעדע קרענק אזוי, אבער ספעציעל איז דאס אזוי
ביי גייסטישע קרענק. ווען א מענטש ווערט זייער גערועט און גערעגט פון יעדע
קלייניקייט וואס גייט נישט אזוי ווי ער וויל, ווען א מענטש טראכט נאר פון אנדערע
מענטשן, ער איז מקנא א צווייטן און איז ברוגז אויף יעדן איינעם, אדער ווען א מענטש
איז אלעמאל באזארגט, ער זארגט זיך שטענדיג וואס עס וועט זיין, ער האט פחדים
און שרעק אז עס גייט קומען עפעס נאר געפערליכע זאכן, ער האלט אין איין
אייבערזאכאכטן א זאך און ער קען נישט פטור ווערן פון די מהשבות וואס פייניגן אים,
און אזוי ווייטער זענען דא פארשידענע סארט גערועטן קרענק פון וואס מענטשן לייזן
געפער נאר אסאך. און די איינציגסטע וועג ווי אזוי אויסגעהיילט צו ווערן דערפון, ווי
אזוי ארויסצוקריכן פון די אלע סארט שוועריקייטן און פראבלעמען, איז נאר דורך
אמונה. ווען א איד נעמט אריין ביי זיך אין קאפ אז עס איז נארנישט דא אויף דער
וועלט אויסער דעם אייבערשטן. קיינער קען אים נישט גומס מוזן און קיינער קען אים
נישט שלעכטס מוזן אן דעם אייבערשטן. קיינער קען נארנישט אוועקנעמען פון אים אן
רשות פונעם אייבערשטן; דאן ווערט זיין מוח אויסגעלייטערט און ער ווערט
אויסגעהיילט פון אלע וויינע קרענק.

דעריבער דארף מען זיך זייער פרייען מיט די הייליגע מצות, און בעטן דעם
אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס ליגט אין די מצות.
נישט אז מען זאל מאכן אן אנגעצויגנקייט פון די מצות, און אריינברענגען איבריגע
חומרות ווי אזוי צו עסן די מצוה אויף פארשידענע וועגן וועלכע קענען צומאל אפילו זיין
א סגנה, מען קען ווערן אזוי פארנומען מיט די איבריגע חומרות אז מען פארנעמט
פונעם עיקר אז מען עסט די מצוה נאר ווייל מיר גלייבן אין באשעפער וואס האט אונז
געהייסן עסן די מצוה. און מיט דעם דארפן מיר זיך זייער פרייען.

(קוממס א פשרין פסח)

א גוט ווארט "חיב אדם לראות את

ממצרים", יעדער איד דארף זיך פארשטעלן
אזוי ווי ער אליין איז געווען אין מצרים און דער
אייבערשטער האט אים אויסגעלייזט.
סיי אז נישט גרינג דאס מקלים צו זיין, ווי אזוי
קען א מענטש באמת פילן אז ער איז געווארן
אויסגעלייזט פון מצרים?

ווען א איד איז אבער זוכה צו הערן די הייליגע
עצות פון רביין, וואס ער איז אונז מקרב צום
אייבערשטן, ער עפענט אונז אויף דאס מויל אז
מיר זאלן אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, סיי
וואסערע פראבלעם מיט וואס א איד מוטשעט
זיך, זאל עס זיין א גשמיותדיגע פראבלעם אדער
א רוחניותדיגע פראבלעם, דער מענטש פילט זיך
ממש ווי געבינדן אין קייטן, ער קען זיך נישט
אן עצה געבן, ער ווייסט נישט ווי אזוי
ארויסצוקריכן דערפון. און דאן הויבט ער אן צו
רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם
אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אים,
דאס איז ממש ווי ער איז אליין ארויס פון זיין
מצרים.

לאמיר לויבן און דאנקען דעם אייבערשטן אז
מיר ווייסן פון הייליגן רביין, און מיר פרויבירן
אים צו פאלגן צו רעדן יעדן טאג צום
אייבערשטן, מיר האבן אן עצה געראטעוועט צו
ווערן פון אלע שלעכטע מצריים, און דאן וועלן
מיר ממש שפירן ווי מיר זענען אליין ארויס פון
מצרים.

אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים!

שאלות ותשובות ברסלב

וואס איז די יושר נישט צו געבן פאר א פלה טיייערע צירונגען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך אייערע שיעורים, און איך מיט מיין גאנצע משפחה שפען אסאך חינוך און אמונה פון די שיעורים.

ביז עס איז אבער אנגעקומען צום שמועס איבער די צירונגען פאר א פלה, דאס קען איך שוין נישט פארשטיין, און דאס טוט מיר זייער וויי.

איך האב געהערט אז איר האט געקויפט א זייגער פאר אייער פלה פאר בלויז \$195. ס'איז טאקע א שיינע זאך צו שפארן געלט, אבער כ'האב מורא אז מענטשן וועלן דאס אויסנוצן אויף נישט א ריכטיגן אופן.

איך פארשטיי נישט; א מיידל האט א געשמאקע פרייע לעבן, און זי גייט און זי איז זיך משעבד צו א מאן, זי נעמט זיך אויסטער צו האנדעלען קינדער, זי איז מוותר אויף איר שלאף, אויף איר האר, אויף אירע כוחות, און אויף אלעס, און זי האט חתונה מיט א בחור וואס איז א גרויסער ספק אויב ער וועט איר טאקע מכבד זיין, רוב היינטיגע חתנים זענען נישט אזעלכע זיסע צוקערדיגע מענער, און רוב חתנים שטייען נידריגער אין יראת שמים ווי די פלות.

איז דא כאטש איין זאך מיט וואס די פלה קען זיך טרייסטן, כאטש איין זאך מיט וואס זי ווערט באצאלט, דאס איז מיט די טיייערע צירונגען, מיט דעם קען זי זיין אביסל פרייליך; און יעצט גייט מען און מען נעמט דאס אויף צו פון איר? ! סתם חתונה האבן אמזויסט, נישט באקומען רעספעקט פונעם מאן, און זיין א שפחה בחנם? !

און בכלל איז דאס נישט גלייך אויף גלייך, אפֿשר זאל די מאמע אליין אויפנייען די געקויפטע און קליידער פאר'ן חתן, אזוי וועט עס אויך אויסקומען צו בלויז \$159? אפֿשר זאל דער חתן קויפן די ביליגע קאפל-שטריימל? איז די תורה זעט מען פארקערט מ'זעט אז אלייער האט געגעבן צירונגען פאר רבקה, אבער רבקה האט נישט געגעבן מלבושים פאר'ן חתן.

ביי אסאך מוסדות רעדט מען צו די מיידלעך אז זיי זאלן מוותר זיין אויף די טיייערע צירונגען, און איך מיין אז דאס איז נישט ריכטיג. ס'איז טאקע א שיינע זאך חתונה צו מאכן אן חובות, אבער ס'איז נישט קיין חכמה צו צעקוועטשן די וואוילע פרויען בלויז ווייל ס'איז יעצט אין סטיל צו שפארן געלט ביי חתונות. איך האף איר וועט מיר דאס קענען ענטפערן, און מזל טוב צו די שפחה, מיט אסאך נחת דקדושה.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת אחרי א', י' ניסן, שנת תשע"ט לפרט קטן איך האב געהאלטן אייער פרויער.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען אז מיין זון - בני בכורי נרו יאיר איז א חתן געווארן למזל טוב מיט א מיידל א תלמידה פון בית פיגא ברסלב.

אסאך יארן האב איך געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל מיר העלפן איך זאל טרעפן שידוכים פאר מייער קינדער יונגערהייט פרי

<<<<<<

פרייען א גאנץ יאר מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען נישט צו עסן קיין חמץ אום פסח, ער זאל זיך פרייען מיט דעם וואס ער האט זוכה געווען צו עסן מצה אום פסח, דעמאלט וואלט ער זיכער געווען אפגעהיטן פון עבירות די גאנצע יאר.

דער יצר הרע האט ליב צו צעברעכן א מענטש און אים נאר דערמאנען פון די שלעכטע זאכן אין וואס ער איז דורכגעפאלן. אנשטאט דער מענטש זאל זיך פרייען מיט די פילע גוטע זאכן וואס ער טוט, יעדער איד איז אנגעפולט מיט מצות, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות י"ז) אויפ'ן פסוק (שיר השירים ד', ז) "כפלה הרמון רותך" - אפילו ריקנים שפך מלאים מצוות פרמון" - אפילו די ליידגייער צווישן די אידן זענען אויך פול מיט מצות ווי א מילגרוים, און מיט דעם דארף זיך א איד זייער פרייען. דער יצר הרע וויל דאך אבער נישט אז דער איד זאל זיך פרייען מיט די מצות, ער וויל נאר אז א איד זאל זיין טרויעריג און צעבראכן, ווייל ער ווייסט אז אזוי האט ער אריינגעכאפט דעם מענטש אין זיין זאק אריין. ווען א מענטש איז טרויעריג ווערט ער דערווייטערט פונעם אייבערשטן, ער פארלירט זיין חשק צו דינען דעם אייבערשטן. מיר טארן זיך אבער נישט לאזן פון אים, א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך, ער דארף אויפזוכן די גוטע נקודות וואס ער האט אין זיך און מיט דעם זיך זייער פרייען, און דאן וועט אים דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט טאקע ווערן אן אמת'דיגער ערליכער איד, ער וועט זיך אפלאזן פון אלעם שלעכטס (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"א).

דער הייליגער נודע ביהודה האט געהאט א תלמיד וואס איז ליידער אראפ פון אידשן וועג ביז ער איז ל"ע געווארן א גלח און דערנאך א פישוף. דער נודע ביהודה האט זיך זייער מצער געווען אויף דעם אז עס האט געקענט פאסירן אזא זאך אז זיין תלמוד זאל ארויסגיין לתרבות רעה. ער האט פרובירט זיך צו טרעפן מיט דעם תלמוד און אים אליין פרעגן די סיבות וואס האבן אים געברענגט דערצו, ביז ער האט טאקע מצליח געווען זיך צו טרעפן מיט אים.

האט דער תלמוד דערציילט די מעשה ווי אזוי עס האט זיך אנגעהויבן, דאס איז געווען ווען ער איז געווען א בחור און ער האט געלערנט אין די ישיבה פונעם נודע ביהודה. דעמאלט איז געווען דער סדר אז די בחורים האבן געגעסן "טעג", יעדן טאג האבן זיי געגעסן ביי א צווייטן בעל הבית פון שטאט.

איינמאל אין אן ערב פסח האט דער בחור געגעסן ביי א בעל הבית, דער בעל הבית'טע האט געמאכט א קארטאפל קוגל, און מען האט געטראפן א ווייצל אינעם קוגל. דער בעל הבית האט געשיקט דעם בחור צום נודע ביהודה צו פרעגן אויב מען מעג עסן דעם קוגל, דער בחור איז אריבער געגאנגען צום נודע ביהודה מיט די שאלה. דער נודע ביהודה האט אנגעהויבן מפלפל זיין אין די הלכה, "עס זענען דא פוסקים וואס זענען עס מתייר, און עס איז דא פוסקים וואס אסר'ן עס", "אבער למעשה" - האט דער נודע ביהודה אויסגעפירט - "האלט אידך אז עס איז אסור" און ער האט געזאגט פאר'ן בחור פארנוואס ער פסק'נט אזוי.

דער בחור איז אבער געווען זייער הונגעריג, עס איז געווען ערב פסח, ווען חמץ טאר מען שוין נישט עסן און מצה קען מען נאכנישט עסן, און פון גרויס הונגער האט דער בחור זיך געמאכט דעם שבוש אז דער נודע ביהודה האט דאך אויסגערעכנט עטליכע שיטות וואס האלטן אז מען מעג עס יא עסן... געטראכט און געטון, און ער האט אויפגעגעסן דעם גאנצן קוגל... און פאר'ן בעל הבית האט ער געזאגט אז דער נודע ביהודה האט עס גע'אסר'ט, און אז ער האט שוין פארברענט דעם קוגל.

גלייך נאכ'ן אויפגעסן דעם קוגל האט אבער דער יצר הרע אנגעהויבן ארבעטן אויף דעם בחור, "קוק ווי אזוי דו ביזט אזוי שטארק נכשל געווארן אז דו האסט געגעסן חמץ אום פסח וואס דאס איז אזוי הארב, און אזוי האט ער אריינגעברענגט אין אים א שטארקע מרה שחורה און יאוש אז ער איז שוין דערנאך ווייל ער האט עובר געווען אויף אזא הארבע איסור.

ביינאכט ווען דער בחור האט געדארפט ליינען קריאת שמע של המטה, האט ער געטראכט צו זיך "איך גיי יעצט ליינען קריאת שמע? איך האב דאך געטון היינט אזא הארבער איסור", און ער האט נישט געליינט קריאת שמע. אינדערפרי האט ער שוין אודאי זיך נישט געוואשן נעגל וואסער, ווייל ער האט דאך שוין עובר געווען אויף אן איסור כרת, און ער איז שוין סיי ווי אפגעריסן פון כלל ישראל, און אזוי איז עס געגאנגען ווייטער און ווייטער, פון איין עבירה צו נאך אן עבירה, ביז ער איז אזוי אראפגעפאלן אז ער האט זיך ל"ע גע'שמד'ט און געווארן א גלח, און דערנאך א בישוף.

פארשטייט זיך אז דער נודע ביהודה האט גערעדט מיט אים, ביז ער האט אים מחזיר בתשובה געווען, ער האט אוועקגעווארפן אלע זיינע נארישקייטן, און איז צוריק געווארן אן ערליכער איד.

זעט מען פון די מעשה די וויכטיגקייט פון דאס וואס דער רבי לערנט אונז אז מען דארף שטענדיג קוקן נאר אויף די גוטע נקודות וואס מען האט, ווייל אויב מען וועט זיך נישט שטארקן מיט די גוטע זאכן, נאר מען וועט קוקן אויף די שלעכטע חלקים וואס מען האט, קען מען זיך אזוי ווייט דערייקלען ביז'ן אוועקגיין אינגאנצן פון אידשקייט רח"ל. פארקערט, ווען א איד שטארק זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע חלקים וואס ער האט, אפילו ווען ער קוקט זיך גוט אן און זעט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, ער איז שוין ליידער דורכגעפאלן מיט שווערע עבירות, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך צו קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער האט געטון, דאן איז ער זוכה אז ער ווערט טאקע אן אמת'דיגער ערליכער איד.

רבי נתן זאגט אז משיח וועט איינגעמען די וועלט דורך דעם וואס ער וועט אריינברענגען דעם לימוד, אז מען דארף זיך נאר שטארקן און נאר קוקן אויף די גוטע זאכן וואס מען טוט און זיך פרייען מיט דעם, און אזוי זאגן חז"ל (פסיקתא דרבי כהנא) אז משיח וועט זיין אנגעטון מיט אזא בגד וואס וועט האבן אין זיך די גוטע זאכן פון אלע אידשע קינדער.

(קונוטרס א כשר'ן פסח)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (כז)

אין קורצן פון פריער: דער צדיק ר' יודל ז"ל און זיין חבר ר' שמואל אייזיק ז"ל מיט די איבריגע גאנצע תפורה הויבן זיך אויף און פארן צום רבי'ן קיין מעדונעדיקוע, זיי גייען אריין און רעדן מיט'ן הייליגן רבי'ן, און זיי ווערן זייער נתעורר צו דינען דעם אייבערשטן.

קלח

און אזוי אויף זענען די איבריגע מענטשן, וואס זענען מיטגעקומען מיט זיי, זענען אלע זייער נתעורר געווארן פון הייליגן רבי'ן. זיי זענען צוריק געפארן צו זייער שטאט דאשיב, און אנגעהויבן אסאך צו רעדן צום אייבערשטן, אסאך עוסק צו זיין אין תפלה און התבודדות. זיי האבן אנגעהויבן שפארצירן אסאך ארום די שטאט, אין פעלדער און אין וועלדער, און פארברענגט אסאך צייט מיט'ן אייבערשטן, אסאך צו רעדן און צו שמועסן מיט'ן אייבערשטן.

פון אזויפיל התבודדות און תפלה, זענען זיי אין א קורצע צייט גאר שטארק געשטיגן אין עבודת ה', און זיי האבן מחדש געווען אסאך חידושי תורה.

נישט לאנג שפעטער האבן ר' יודל ז"ל און זיין חבר ר' שמואל אייזיק ז"ל זיך דורכגעשמועסט איבער די פילע חיות און חיווק וואס זיי האבן פון הייליגן רבי'ן, און ווי זיי בענקען זיך אזוי שטארק צום רבי'ן, אבער זיי וואוינען אזוי ווייט פון רבי'ן. און דעריבער האבן זיי באשלאסן אז זיי גייען ארבעטן מיט אלע כוחות זיך אריבערצוציען גענטער צום רבי'ן.

זיי האבן טאקע אזוי געטון, זיי האבן ערלעדיגט אלעס וואס פעלט זיך אויס, און זיי האבן זיך אויפגעהויבן מיט זייערע משפחות, און זיך אריבערגעצויגן וואוינען צום שטאט מעדונעדיקוע. און פון דעמאלט פלעגן זיי פסדן אריינגיין פמעט טעגליך צום רבי'ן, דער רבי האט זיי זייער ליב געהאט און זיי מקרב געווען, און זיי זענען געווארן פון די גרויסע תלמידים פון הייליגן רבי'ן.

קלט

ווען זיי זענען געקומען וואוינען קיין מעדונעדיקוע האט דער רבי זיי געזאגט אז ער בענקט זיך זייער צו די וועגן אויף וואס זיי פלעגן קומען צו פארן צום רבי'ן. ער האט זיי געזאגט אז פון יעדן טריט זייערע וואס זיי זענען געפארן צו אים איז פאשאפן געווארן א מלאך.

האבן זיי געפונען דעם רבי'ן, "איידער די טריט וואס מיר זענען געגאנגען אויפ'ן וועג, האבן מיר פארדעם אויך געדארפט אסאך ארום גיין, צו ווכן צו דינגען א קארעטע מיט וואס צו פארן", האט דער רבי זיי געענטפערט אויף דעם, "דאס איז זיכער אויך אריינגערעכנט אין דעם, אויך פון די אלע טריט זיך צו גרייטן צו די ריינע, זענען אויך פאשאפן געווארן מלאכים פון יעדן טריט און טריט".

קמ

איינמאל אין אנהויב ווען ר' יודל ז"ל איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, האט ער געבעטן פונעם רבי'ן אז ער זאל אים ווייזן עפעס א מופת, האט אים דער רבי געזאגט, "ווארט ביו נאך שבת, וועסטו דעמאלט זען".

ער האט טאקע געווארט אויף שבת, און נאך שבת איז ער געקומען צום רבי'ן. האט אים דער רבי דערציילט, "אין א נאנטן דארף וואוינט א איד וואס איז אביסל מקורב צו מיר, און ער האט נישט געהאט קיין קינדער, און ער פלעגט מיר אסאך מוטשען אויף זאל מתפלל זיין פאר אים ער זאל געהאלפן ווערן. אויך האב אים צוגעזאגט אז מיט'ן אייבערשטן'ס הילף וועט ער האבן א זון, אויך האב זיך אבער אויסגענומען מיט אים אז ער האלבע יאר זאל ער מיר געבן איין רענדל. און אזוי איז טאקע געווען, דער איד איז געהאלפן געווארן מיט א אנגל, און ביו זעצט האט ער איינגעהאלטן דעם תנאי און מיר געברענגט יעדע האלבע יאר א רענדל. דעם דינסטאג דארף דער איד נאכאמאל קומען ברענגען דעם רענדל, אויך ווייס אבער אז זעצט וועט ער נישט איינהאלטן זיין צוזאג און ער וועט נישט ברענגען דעם רענדל, ווייל זיין שוואגער רעדט אים צו ער זאל דאס נישט געבן, דער שוואגער טענה'ט אז דאס איז געווען א מופת פון אנדערע צדיקים, ווייל דער שוואגער האט געגעבן פדיונות פאר אנדערע צדיקים זיי זאלן מתפלל זיין פאר אים געהאלפן צו ווערן מיט קינדער, און דער איד האט זיך למעשה געלאזט איבער רעדן פונעם שוואגער, און באשלאסן נישט צו געבן דעם רענדל. וועסטו זען אז אונשטאט דעם רענדל וועט ער דעם דינסטאג אהער ברענגען דאס קינד וואס איז געבען געשטארבן".

און אזוי איז טאקע געווען, ממש ווי דער רבי האט געזאגט, דער איד איז געקומען דינסטאג מיט זיין קינד וואס איז געבען ארום, ער האט געוויינט מיט געוואלדיגע בכות אז ער ווייסט אז דאס האט פאסירט ווייל ער האט נישט געברענגט דעם רענדל, אבער דעמאלט האט מען אים שוין נישט געקענט העלפן. מ'האט פארשטאנען פון רבי'ן אז מיט דעם רענדל פלעגט ער מאכט א פדיון גפוש ממתיק צו זיין די דינים פון דעם איד, אז דאס קינד זאל זיך האלטן ביים לעבן. ווען ער האט אבער אויפגעהערט געבן דעם רענדל האט זיך געשטארקט די דינים אויף אים, ביו ווען דאס קינד איז געבען ארום. ווען ער וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן, וואלט דאס קינד געבליבן לעבן.

פאונגען קומט א"י - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

זיי זאלן גיין צו די חופה בקדושה ובטהרה, אויף האב איך געבעטן דעם אייבערשטן זייער אסאך אויף זאל טרעפן א פלה וואס איז מקורב צום רבי'ן, א פלה וואס קומט פון א שטוב וואו דער רבי איז חשוב און גערט; א פלה וואס ווייסט וואס דער לעבן איז און וואס וויל חתונה האבן נישט פאר די פאר שעה פון די חתונה נאכט, נאר וואס וויל אויפשטעלן אן ערליכע שטוב, קינדער און אייניקלעך וואס וועלן דינען דעם אייבערשטן.

דאס וואס איר פריעגט: "היתכן מען זאגט מען זאל געבן פאר די פלה נישט עקטע צירונגען וכו'"; איר דארפט פארשטיין אז די מענטשן וואס מאכן חתונה - רוב פון זיי האבן נישט קיין געלט פאר זייער טאג טעגליכער לעבן, כל שכן ווען עס קומט אונטער א שמחה, א צייט וואס מען דארף זיך פרייען, קענען זיי זיך אבער נישט באַמַת פרייען ווייל זיי דארפן שאפן געלט; ביו מען שאפט פון וואו צו באַרַגן איז א שווערע זאך, און באַצאַלן די חובות איז נאך שווערער, ווייל אין די צייט וואס מען הייבט אן באַצאַלן קומט אונטער נאך א קינד חתונה צו מאכן און אזוי ווייטער. פון דעם געשעט אז מענטשן האלטן זיך אפ פון טון שידוכים מיט זייערע קינדער אין צייט, מען ווערט צעבראכן ביו מען ווערט נישט געזונט רחמנא לזלן.

ביי אונז אין די קהילה זענען פארהאן אינגעלייט וואס מאכן חתונה, זיי האלטן ביי זייערע ערשטע קינדער און זיי דערטרענקען זיך שוין אין חובות פון שווערע צענדליגער טויזנטער דאלער.

דערפאר האב איך געוויזן פאר מייענע תלמידים ווי גליקליך מען קען זיין מיט צירונגען וואס קאסט ביליג; ברוך ה' אז אין היכל הקודש ביים רבי'ן איז שלום בית א יסוד היסודות, אויך וואונטש פאר אלע אידישע פרויען זאלן האבן אזא שלום בית ווי ביי תלמידי היכל הקודש, און אז מען געבט פשוט'ע צירונגען לויט וויפיל מען פארמאגט וועלן די פרויען נישט ווערן פון דעם צעדרוקט, דער רבי האט אונז זייער מחזק געווען מיר זאלן מכבד זיין די ווייבער.

קייער זאגט נישט אז מען זאל נישט געבן קיין מתנות פאר די פלה און קייער זאגט נישט מען זאל נישט געבן צירונגען, אבער מען קען נישט געבן קיין טייערע צירונגען ווען מען האט נישט געלט; מאכט א חשבון, וואס קאסט פאר א מחותן מתנות נאר פאר איין קינד? אנגעהויבן מיט די ברעיסלעט פון זעכצן הונדערט דאלער, נאכדעם די רינגל פון צוויי טויזנט דאלער, די זייער צוויי טויזנט דאלער, אויערינגלעך צוויי טויזנט דאלער, נאכדעם א פערל קייטל פאר אכט הונדערט דאלער, און נאך א צירונג, האלט מען שוין פמעט ביי צען טויזנט דאלער; פריגט אויך איך, ווען דער מחותן האט די געלט קען מען נאך פארשטיין, אבער אז עס איז נישט דא קיין געלט איז דאך א הימל געשריי אז מען דארף געבן טייערע צירונגען.

זייט נישט ברוגז אויף די מוסדות וואס לערנען אויס די קינדער זיי זאלן זיין צופרידן מיט א פשוט'ע וועג פון לעבן; געבענטשט זאלן זיין די מוסדות וואס רעדן צו מיידלעך זיי זאלן מסכים זיין צו נעמען א פאלשע שטיין ווען קייער איז נישט קיין מבין און קייער ווייסט נישט קיין חילוק פון א עקטע שטיין ביו א פאלשע שטיין, נאר דער וואס ארבעט מיט דיימאנטן וכו'.

אליעזר עבד אברהם האט געגעבן צירונגען לויט די פארמעגן פון אברהם אבינו און חס ושלום א מענטש זאל גיין באַרַגן געלט און נישט באַצאַלן צו קויפן טייערע צירונגען; מיר טארן נישט גיין גנב'ען פדאי צו מקדים זיין וואס אליעזר עבד אברהם האט געטון, מיר דארפן קוקן וויפיל מיר פארמאגן.

דאס וואס איר טענה'ט אז א פרוי ווערט נישט געשעצט אין שטוב זאל זי כאטש האבן אירע צירונגען וכו'; אויך ווייס נישט אויב דאס איז טאקע אזוי ווי איר זאגט. לויט ווי אויך פארשטיי, אויב א פרוי ווערט דערנידערט פון איר מאן און איר מאן וועט אהיים קומען און איר געבן א טייערע מתנה וועט זי צוריק ווארפן זי מתנה אין פנים, זי וועט עס נישט וועלן אַנטוּן; איז ממה נפשך פעלט נישט אויס קיין טייערע מתנות, ווייל אויב איז די פרוי די קעניגין אין שטוב, דער מאן רעדט צו איר ווי אן ערליכער איד, ער האט סכלנות און ער ווייסט אירע אומשטענדן און אירע צייטן וכו', אזא פרוי איז א געבענטשטע פרוי, זי דארף נישט קיין טייערע צירונגען וואס קומט פון געבראגטע געלט, פון בלוטיגע געלט, זי פריידט זיך מיט איר מאן און קינדער; ווידער אים אויב די פרוי איז נישט חשוב, דער מאן פירט זיך מיט איר נישט ווי אן ערליכער איד, וועט זי נישט ווערן צופרידן פון טייערע צירונגען.

זייט מיר מוחל, אויך האב נישט געמיינט צו מבזה זיין און צעדרוקן וואוילע פרויען; אויך רעד זייער אסאך צו מייענע תלמידים זיי זאלן מכבד זיין די ווייבער, אויך וויל פשוט אויסקלערן מייענע תלמידים זיי זאלן נישט אריינצאלן אין חובות, זיי זאלן זען אז מען קען חתונה מאכן קינדער אן אויסגעבן געלט אן באַרַגן געלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו (פנים חסד): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (משה ז. טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", א פרייליכן יום טוב.

די איבריגע פילע ברוו פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די וואך, קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 2858-334-646

www.biblecenter.com/answers

זיך גרייטן צום יום טוב

א מענטש אליין קען גארנישט טון, ער קען ארבעטן שווער און מיט אלע כוחות פרובירן צוצוגרייטן אלעס אויף יום טוב אז אלעס זאל קלאפן אויפ'ן פעסטן אופן, אויב אבער נעמט ער נישט אריין דעם אייבערשטן אינעם בילד, דאן וועט ער נישט אנקומען אין ערגעץ. רבי נתן האט אמאל געזאגט: "די וועלט זאגט אז מען דארף טון און דער אייבערשטער וועט שוין העלפן, און איך זאג אז נאר אויב דער אייבערשטער העלפט קען מען עפעס טון". נאר דורך דעם וואס מען גרייט זיך צו צום יום טוב ווי עס דארף צו זיין, מען לערנט די הלכות און מען בעט דעם אייבערשטן אז דער יום טוב זאל זיך גוט אויסארבעטן, נאר אזוי קען מען האבן די סיינעס דשמא אז אלעס זאל טאקע זיין אויף די ריכטיגע און פעסטע וועג.

איינמאל האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן פאר רבי נתן אויפצושטעלן די סוכה ערב סוכות, ער האט שווער געארבעט א גאנצן טאג אויפצושטעלן די סוכה. בינאכט ביי די סעודה האט ער געזאגט פאר רבי נתן: "ווען מען ארבעט שווער א גאנצן טאג און מען מוטשעט זיך שטארק אויפצושטעלן די סוכה, דעמאלט שפירט מען גאר אן אנדערע טעם אין די סוכה".

האט אים רבי נתן געזאגט: "דאס האסטו נאכנישט פרובירט, צו בעטן דעם אייבערשטן א גאנצן טאג: 'בונונו של עולם, געב מיר צו שפירן די טעם פון די סוכה, וואסערע טעם מען שפירט דעמאלט אין די סוכה...'". און זי זעלבע איז ביי אלע ימים טובים, אויב בעט מען דעם אייבערשטן קודם אז מען זאל פילן א געשמאקע טעם אין דעם יום טוב, און אין די מצות פונעם יום טוב; מען בעט דעם אייבערשטן אז דער יום טוב זאל זיין גוט און פיין, און אלעס זאל זיך אויסארבעטן אויפ'ן פעסטן אופן, דאן שפירט מען גאר אן אנדערע טעם, עס איז גאר א געשמאקע יום טוב.

(קונטרס א פשרן פסח)

די קינדער טאנצן ארום

דער הייליגער סדר נאכט איז א "סדר" פאר די גאנצע יאר, ווי אזוי מען פירט זיך אויף די נאכט אזוי וועט מען זיך אויפפירן א גאנצן יאר, און דערפאר דארף מען געדענקן פון פאראויס אז מען גייט ווערן אויספרובירט די נאכט, צו זעהן אויב ער וועט זיך קענען האלטן וויאזוי און פרייליך אפילו ווען עס וועט זיין זאכן וואס ער וועט גיין פארקערט ווי ער האט געוואלט.

דערפאר דארף מען זען צו זיין ביים סדר מיט שמחה און מיט סכלנות, אפילו ווען די קינדער טאנצן ארום אזוי ווי זייער שטייגער, זיי ווילן פרגען אלע סארט קשיות און זיי ווילן גנב'ענען דעם אפיקומן א.א.וו. טאר מען זיך נישט אויפ'רעגן, און אזוי אויך אויב אלעס איז נישט געווארן צוגעגרייט ווי געהעריג, זאל מען זיך נישט רעגן אויף די משפחה אדער געסט אויב עס גייט נישט אלעס ווי געפלאנט, ווייל דאס איז דער נסיון פון די נאכט, צו זען אויב מען וועט זיך אויפ'רעגן, אדער מען וועט ווייטער בלייבן רויג און פרייליך.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן פ"ח) אז די שלימות איז ווען מען שטעלט צוזאם די "שלא כסדר" מיט דעם "כסדר", דאס מיינט אז אפילו עס זעהט אויס אז זאכן גייען שלא כסדר, דארף מען אבער וויסן אז באמת האט עס א פונקטליכע סדר, ווי אזוי דער אייבערשטער פירט עס, און ווען מען נעמט דאס אריין אין קאפ, וועט מען זיך נישט אויפ'רעגן אזוי שגעל ווען עפעס גייט נישט ווי דער סדר, און דאס איז א סגולה אז די גאנצע יאר וואס קומט זאל מען שטענדיג זיין פרייליך.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ז ערך פסח)

יעדער קען תשובה טון

ח"ל זאגן (פסחים פו ע"ב): כל מה שבעל הבית אומר לך עשה, חוץ מצא - אלעס וואס מען וועט מיר הייסן וועל איך טון, אויסער ארויס גיין; דאס הייסט, א איד דארף זיין זייער שטארק, אז אפילו יעדער רעדט אויף אים, מען טרייבט אים ארויס און ער האט חלשות הדעת, זאל ער בשום פנים וואפן נישט אפלאזן דעם באשעפער, נאר זיך צוריק אריינשטופן ביי די קרוישה, ממילא וועט ער האבן א תקנה, אפילו ער איז שוין געווען ממש איגרויסן פון די קרוישה רחמנא לצלן. אין די צייטן פונעם הייליגן אפטער רב זכותו גגן עלינו, האט געוואוינט אין א שטעטל נעבן אפטא א משומד, וואס מען האט פון אים געליטן מורא'דיגע צרות. וויבאלד ער איז דאך געקומען פון אינעווייניג און האט געקענט אלע אידישע מנהגים, האט ער געקענט גוט פאר'מסרין פאר די גוים, און מען האט אים געגלייבט ווייל ער איז דאך געווען פון זייערע [און פון אנדערע פארשווינען האט מען שטענדיג די מערסטע געליטן].

האט זיך געמאכט דעמאלט אז א שיקסע וואס האט געארבעט ביי א איד איז געלם געווארן, און ווי עס פארשטייט זיך האט מען געמאכט א בלוט-בלבול אויף די אידן אז מען האט איר גע'שחט'ן און אריין געלייגט די בלוט אין די מצות נכרי, און ביים זיצונג מיטן צאר און אלע מיניסטארן, האט מען פארגעשלאגן א ביטערע גזירה: מען זאל ארויסווארפן אלע אידן חס ושלום, און וועט מען קען הרגענען וועט מען הרגענען, דער משומד וואס איז אויך געווען א מיניסטער איז דארט געווען, און ווען עס איז געקומען זיין רייע צוצושטימען צו די ביטערע גזירה, האט פאסירט א מורא'דיגע אינטערעסאנטע זאך, עס האט זיך פלוצלינג ערוועקט אין אים דאס פינטעלע איד, און דארט ביים פארלאמענט פונעם צאר האט ער זיך אנגערופן און געזאגט: אלעס וואס איך האב געזאגט ביז זעצט אויף די אידן איז אמת, אבער נישט דאס! אידן לייגן נישט אריין קיין בלוט אין די מצות! ווייל זיי טארן נישט עסן קיין בלוט. און מען האט אנגענומען זיינע ווערטער ווייל מען האט אים געגלייבט, און גוט געוואוסט זיין שנאת ישראל, ממילא זענען די אידן ברוך השם געראטעוועט געווארן פון די ביטערע גזירה דורך אים.

דורך די גרויסע זכות פון די מצוה, איז אריין אין אים א מורא'דיגע הרהור תשובה, און ער האט געוואלט תשובה טון, פונדעס'טוועגן האבן אידן זייער מורא געהאט פון אים, ווייל ער איז געווען א מסור און גערעדט כל דבר אסור אויף אידן, און קיינער האט נישט געוואלט האבן מיט אים קיין שייכות, און ער איז געקומען צום הייליגן אפטער רב זכותו גגן עלינו ער זאל אים ווייזן ווי אזוי תשובה צו טון, דער הייליגער אפטער רב האט אבער אויך מורא געהאט אז ער גייט שוין דא מאכן עפעס א בלבול אויף אים, האט ער אים אנוועק געשיקט און אים געזאגט: איך בין שוין צו אלט, לאזט מיר אפ. האט ער געזאגט: גיין רבי, איך וויל תשובה טון! האט דער הייליגער אפטער רב זכותו גגן עלינו גלייך אנגעהויבן צו טראכטן, ווער ווייסט צי ער וויל פון דעם אליין מאכן א בלבול, אז דער ראבין האט אים צוגערעדט איבערצולאזן יאשקע און צוריק ווערן א איד. האט ער אים שטענדיג אנוועק געשטופט, ביז דער משומד האט אנגעהויבן זייער צו וויינען: רבי! איך וויל תשובה טון... און נישט אפגעלאזט, האט דער הייליגער אפטער רב אים געגעבן אפאר הנהגות ווי אזוי ער זאל זיך פירן, און ער האט געשריבן צו דעם רב וואו ער האט געוואוינט ער זאל אכטונג געבן אויף אים, און אים אויסלערנען וואס ער האט צו טון. און ער האט אונדא תשובה געטון, ביז ער איז געווארן גאר א גרויסער בעל תשובה. זעט מען פון דעם אפילו א משומד קען זיך אין אים אנצוינדן די נקיבת ההדות - דאס פינטעלע איד, און מען קען אים אויך צוריק ברענגען.

(קונטרס ווער איז דער חסיד)

זעלטענע געלעגנהייט

איר קענט יעצט באקומען א SD קארטל אנגעפילט מיט אלע אלבוימס פון די הערליכע ניוגונים פון ישיבה מיט נאך 250 געשמאקע שיעורים, פאר די ביליגע פרייז פון בלויז \$4.99 [רעגולער \$9.99].
רופט שוין 347-509-4908

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישיעה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, זיווגים הגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניוגונים, סידרים,

USB, SD, און נאך;

דעליווערעט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעדי"ה עס צו שיקן צו איך אהיים.

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 212-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניוגונים; מעשיות מון תפלה; און נאך 03303502361 / 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

< BreslevCenter.com >